

i saa Henseende vilde falde sammen. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at jeg alene bærer det formelle Ansvar for den Form, Betænkningen har faaet, og jeg er ogsaa i Stand til nærmere at begrunde og forklare, hvad det er, der har bevirket, at Betænkningen fremtræder i den foreliggende Form. Naar jeg imidlertid ikke har tænkt paa at gøre det her, vil jeg meget ønske, at man fra alle Sider, ganske uanset, om man i øvrigt er enig med mig, deri vil se et Bevis paa min gode Villie til ikke yderligere at uddybe den Meningsforskel mellem Industriraadet og mig, som ubestridelig er til Stede angaaende dette Spørgsmaal. En nærmere Begrundelse fra min Side kan jo nemlig ikke blive andet end en Kritik af den Maade, hvorpaa Industrien lige fra først af har rejst denne Sag, og denne Kritik ønsker jeg ikke at fremkomme med paa et Tidspunkt, da Hovedsagen for begge Parter maa være at komme til en venskabelig Forhandling om det, der er ulige vigtigere, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der under de givne Forhold kan gøres for at mildne Krisen.

Disse Bemærkninger, jeg her har fremsat vedrørende Betænkningens Form og Offentliggørelse eller rettere sagt Ikke-Offentliggørelse, skyldes altsaa ikke noget som helst Ønske om at rejse en Debat i dette høje Ting om Spørgsmaalet, men skyldes kun et efter min Mening fuldt berettiget Ønske om paa et enkelt Punkt at imødegaa de Angreb, man har rettet imod mig i denne Anledning, nemlig den efter min Mening ganske ubeføjede Beskyldning for med velberaad Hu at have gjort mig skyldig i en unfair Behandling af det fra Industriraadet til Ministeriet indsendte Materiale. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige, at naar man endvidere fra samme Side ikke alene har bebrejdet mig Valget af de sagkyndige og deri set et Udslag af uvenligt Sindelag overfor Industrien, men ogsaa rejst Indvending mod enkelte af dem, jeg har raadført mig med i denne Sag, saa er det ganske uberettiget. Bortset fra, at jeg jo rent principielt maa forbeholde mig ubetinget Handlefrihed med Hensyn til, hvor jeg i en vanskelig Sag søger Oplysning og Vejledning, og derfor ikke skylder nogen Regnskab for, hvad jeg i saa Henseende foretager mig, vil jeg dog gerne om dette Punkt oplyse følgende. Det er rigtigt, og jeg har aldrig lagt Skjul derpaa, at jeg om den økonomiske Krise og Arbejdsløsheden har ført talrige Samtaler med mange forskellige Personligheder, som jeg mente sad inde med

Betingelser for at kunne belyse Situationen ud fra forskellige sociale eller økonomiske Opfattelser og Synspunkter, for derigennem at søge størst mulig Klarhed over, hvilke Midler man kunde tænke sig bragt i Anvendelse til Krisens mulige Afhjælpning eller Mildnelse. Det er derfor ogsaa rigtigt, at jeg bl. a. har talt med en Mand som Professor Birck om Forholdene. Paa min Opfordring indsendte Professoren allerede i Juni Maaned et Promemoria over Krisen, i hvilket han gjorde Rede for sit Syn paa den økonomiske Situation og de dermed i Forbindelse staaende Forhold, en Redegørelse, der i det væsentlige indeholdt de samme Betragtninger, som han senere har gjort gældende i sine Foredrag ved forskellige Lejligheder. Til dette Promemoria knyttede Professor Harald Westergaard, ligeledes paa min Opfordring, nogle Bemærkninger, som indsendtes til mig allerede i Juli Maaned, altsaa længe før der forelaa noget som helst Materiale fra Industriraadet. Dette, og intet som helst andet eller mere, er, hvad de to nævnte Herrer har haft med Betænkningen at gøre. Jeg skylder dem begge, men vel navnlig Professor Birck, Tak for mange gode Oplysninger om Krisens Aarsager, Valutadumping o. s. v., men med Industriraadets Materiale har Professor Birck og Professor Westergaard ikke haft noget som helst at gøre. Og de er ganske uden direkte Forbindelse med den af Ministeriet dragne Konklusion af hele Undersøgelsen.

Med Hensyn til de særlige sagkyndige har det heller aldrig været nogen Hemmelighed, at jeg henvendte mig til Direktør Jacob Lindberg og Sekretær Himmelstrup. Men naar man fra Industriraadets Side heri vil se, som jeg sagde før, et industrifjendtligt Sindelag, saa er dette lige saa uberettiget. Jeg har selvfølgelig ikke henvendt mig til Direktør Lindberg, fordi han er Socialdemokrat, jeg kunde snarere sige: *uagtet* han ikke er af samme politiske Opfattelse som jeg. Heller ikke til Sekretær Himmelstrup har jeg henvendt mig, fordi han nu er ansat som Sekretær ved de samvirkende Landboforeninger og derfor — for øvrigt ganske med Urette — maatte formodes paa Forhaand at være Industrien fjendtlig stemt. Nej, jeg har henvendt mig til de to Mænd, fordi jeg med det Kendskab, jeg havde til dem, dels personligt, dels paa anden Haand, var overbevist om, at de besad netop de Forudsætninger og det Kendskab til Forholdene, som gjorde dem vel egnede til at være Ministeriet behjælpelige med den rent saglige Gennemgang af det